

Виходить во Львовѣ що Середы и Суботы (кромъ ру-
къ святѣ) о 4-ой годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ
Бібліотека найзнам. повѣстій" виходить по 2 печат. ар-
тѣ каждого 15-го и послѣднаго днѧ каждого мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція пблъ Ч. 8 улицы
Академична.
Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належить пересылати
по адресу: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул.
Академична.
Рукописи не звертаються толькѡ на попередне застереже-
ніе.
Шеоднішнє число стоїть 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣ одино-
чочки почтовой.
Рекламиаціи неопечатаній вольній бѣ порта.
Предплату належить пересыпать франко (найлучши-
мъ пересыпомъ) до: Адміністрації часописи "Дѣло"
Академична Ч. 8.

ВП. Читателъвъ въ Россіи просимо ма
т на увазъ, що въ вымовѣ лъ=jі, бъ=і, ѿ (въ
передниѣ и на конци словъ)=ы, и (на початкѣ
словъ)=і. А (на початку словъ)=і.

Съ днемъ I (13) жовтня розпочинається
чвертьрікъ. Просимо поскорити сплату
задолжаньемъ предплаты на новий чверть-
рікъ, а заразомъ просимо вирівнати ра-
хунки за минувшій часъ.

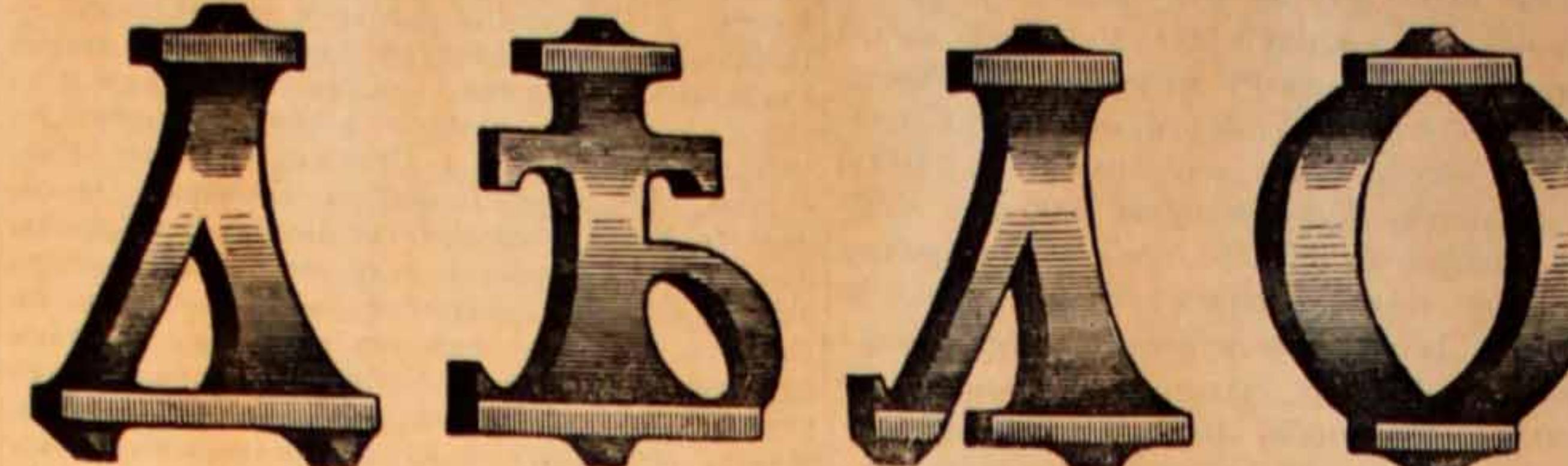
Справы по налогам

ПАМЯТИ наилучшого друга

III.^{*)}

„То бувъ конець мѣсяця маї року 1875
Весна, що того року трохи була сповнена
съ концемъ того мѣсяця вѣйша на землю
вѣтъ свояя благодати, — съ именемъ, синимъ
зебозъ, съйтлымъ сонечкомъ, ербено-пухомъ
роско, мѣленю лешадъ и бѣльмъ цвѣтомъ са-
дить. Высоко надъ землею розбивались пос-
тичий жайворонки; пѣть цвѣть вишень и чере-
шень критичий пчолы шукали за медомъ; и
жили чоловѣкъ заходиши не зовѣмъ, пра-
тично надъ проездомъ роботы на насущный хлѣбъ.
На широкомъ зеленомъ ланѣ въ вѣтъ кон-
парубокъ и дѣвчатъ подоло ваньску штени-
ло; на другомъ ланѣ сапали роботники бар-
бако; жіїки изъ своихъ вагонахъ садили ро-
саду. Якійсь побіній Іванъ волочивъ на ви-
сокій ролі вастину гречку; причину такого
забавлення зрозумілося кождый, кто заразъ неди-
лко ато інавы, изъ границъ, побачивъ якъ три
коршки, одна близько другої, а при кождой
великій пішоти воли съ зеленою роскою си-
лило.“

„Поверхъ черезъ всѣ низы и ланы идутъ
рѣдкіе стопы телеграфичній, а поѣдѣ никъ
желѣзныя дороги. Часъ бѣль часу переходятъ съ
тукають и синистомъ побѣзы желѣзницѣ, одинъ
примкнуты до великого жѣста, що вонъ недалѣ-
кихъ горъ выглядятъ своимъ венками; другой
вертвются и изъ стороны противную — идь вапа-
домъ соцца. Машина, якъ охваченный кобъ, от-
дыхаетъ тихко, „робить болажи“, тигнути за
ротъ. Оно дышитъ, сюда входитъ, сюда
за которымиъ зникло ваше вѣже, закуриваетъ
пара. Приѣзджае новый воѣвѣдъ до насть. М-
шана посвистуя себѣ такъ весело, такъ легко
душино, якъ вѣденській данди, въ соне такъ
горда тымъ поспѣшнымъ тактомъ, якъ мож-
чали вы брменського шляхтича себѣ Гор-
денки або Бережанъ. Якій легенъкій наборъ
— бѣ воѣвѣдъ; воѣвѣдъ гонить, ажъ бѣль вѣтре-
за вимъ порохъ въ дороги подбѣджає. Се, бач-
те, якъ присланѣ вонъ ваплату за влад-

Ч. 1997. До всіхъ ц. к. старостъ и урядовъ податковыхъ. Дойшло до вѣдомости президіи, що гдякій власти податковій рѣвночасно съ выданьемъ наказовъ платничихъ на податокъ грунтовый за рр. 1881 и 1882, доручають сторонамъ упоминаючій карты, яко I степень еквекуціи и кромѣ отсокъ проволоки побирають належитості еквекуцій. Таке поступованье противится прописамъ; пригадуєсь отже, що посля уставы въ 9 марта 1870 и міровпорядження въ 1 червня 1870 до оплаты отсокъ проволоки обов'язаний податникъ, котрий свої належитості до 14 днівъ, по уплатѣ въ прописаного речинци сплаты не уплативъ а примусовій кроки мають бути варяджени доперва по беаусвѣшию упливъ чотирехъ тижднівъ. Посля тихъ вважають належитъ поступати такожъ при належитостяхъ додатково прописанихъ за минувшій часъ; отъ такихъ належитостей въ мысль минист. розпорядження 31 липня 1872 бгетки проволоки лишь тоды мають бути побирають, если тій належитості до 14 днівъ по дорученю наказу платничого або по упливъ речинця спеціально означеного не були сплаченій. Понеже въ мыслі 5. 5 наведенои уставы податокъ грунтовый за рр. 1881 и 1882 мавъ бути влаженій посля пропису въ р. 1880, проте варяджений тепер примусовій кроки можуть относитися лишь до належитості посля провизоричного пропису вже запланованої, съ увагленьемъ вище наведеного речинця; тымчасомъ надвишка податку грунтового доперва по упливъ 4 тижднівъ по дорученю наказу платничого може бути еквеквирована. — Зъ президіи ц. к. краевої дирекції скарбу. Іоркшъ.

На той же самой заседании комиссии податковой въ присутствии п. Залесского и пп. Гетца и Якубка была порушена спраша новоизведенной екзекуціи податковъ. Поводъ для разбору той справы дала петиція кроснинскаго выдѣлу повѣтового, внесена до сейму. Кроснинскій выдѣль повѣтovый представилъ, что власти скарбовій изволи въ краю новій доси не бували нормы екзекуційній при стиганю податковъ постонныхъ. Именно: 1) установили, что каждый податникъ, взялѧющій съ податкомъ, добстав упоминающу карту, за которую має платити отъ хвили доручення денно по 5 кр. або и больше; дотеперь такой карты доручуваю бесплатно, а теперь тѣ оплаты за упоминаніе суть такъ высокій, что для убогихъ людей вынесутъ друге столько, что самъ податокъ. Кроме того власти скарбовій установили таксы въ каждый поодинокій актъ екзекуційній, для податниковъ рѣвноактъ утижливъ. Тіи оплатятъ дати скарбови держ. нову рубрику до ходікъ и даютъ властимъ скарбовыми поду

чено строго выполнять новую норму еквекуційну. Але жъ законы означаютъ, кто въ державѣ можетъ накладати новы оплаты и таксы, — а неизвестный такой законъ, чтобы ее могли чинити поодинокі органы властей правительстvenныхъ. Здається отже, что дотычне разпоряджене ц. к. власти скарбовои не має жадної легальной подставы. 2) Выданій черезъ власти скарбовій новій нормы еквекуційній стѣсняютъ дотеперѣшній атрибуції властей политичныхъ. Доси пбеля пропис. для Галичини уставы еквекуційній въ 1855 р. органомъ зараджуючимъ еквекуціями були старостна, — теперь малибы бути ними уряды податковій, а край не знає урядовъ податковыхъ яко властей еквекутивныхъ. ихъ доси уважано єдино органами касовыми; повстає отже сомнініе, чи увімненія розсыланій съ подписомъ касієровъ податковыхъ мають мати яке правне значеніе и чи сторони мають ихъ пріймати, бо жадна устава до того ихъ не уважання. 3) Застановило всіхъ, що такъ важній, всіхъ жителівъ краю дотыкаючій разпорядження не були въ правній формѣ опублікований, але що ихъ власти тихцемъ впроваджують, немовъбы чувствували нелегальність и бажали, щобъ тѣ нормы непостережено вйшли въ житѣ. Представивши въ тихъ трехъ точкахъ справу, кроcнянській выдѣль пов. удаєся до сойму, щобъ биь домагався откликання тихъ новихъ, нелегально впровадженихъ нормъ еквекуційныхъ.

На засѣданію комісії податкової представителі правительства дали свои поясненія, котрій референтъ высказає въ соймѣ.

Не меншу важність для убогой верствы народу належить придать справѣ домово-клясового податку, поднесеної пос. Абрагамовичемъ въ соймѣ.

Предплата на „Дѣло“ для Аестріи:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . .	8 зр.	на цѣлый рокъ . . .	8 рубл.
на полъ року . . .	4 зр.	на полъ року . . .	4 рубл.
на четверть року . . .	2 зр.	на четверть року . . .	2 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:		съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рокъ . . .	12 зр.	на цѣлый рокъ . . .	12 рубл.
на полъ року . . .	6 зр.	на полъ року . . .	6 рубл.
на четверть року . . .	3 зр.	на четверть року . . .	3 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . .	зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . .	5 рубл.
на полъ року . . .	зр. 2·50	на полъ року . . .	2 р. 50к.
на четверть року . . .	зр. 1·25		
Для Заграницы, окрѣдь Россіи:			
на цѣлый рокъ		10 зр.	
на полъ року		5 зр.	
на четверть року		2·50 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	14 зр.	на цѣлый рокъ	6 зр.

верству народу непосильный тягаръ податковый. И такъ: отъ дому съ двома комнатами давнѣйше плачено 1 зр. 63 кр., теперь повинно платитися 1 зр. 70 кр., отже о 4%; бѣльше, а черезъ дочисленье коморы подносится податокъ на 2 зр. 10 кр., отже на 30%; отъ дому съ 3 комнатами новый податокъ (2 зр. 10 кр.) есть о 30% бѣльшій отъ давнаго, а черезъ дочисление коморы подвышившися податокъ на 4 зр. 90 кр., отже супротивъ давнаго до звыши 200%!

На ишомъ мѣсяцѣ згадуемъ про заявленіе въ соймѣ правительеннаго комисаря въ свѣтѣ справѣ. Онъ заявивъ именно, що министерство скарбу еще въ маю сего року на представленье льбовской дирекціи скарбу выдало разпорядженіе, щобы власти уваглядняли рекурсы противъ зачисленія коморъ. Але видно, що тisега contribuens plebs не могла, якъ се авычайно бував, користати въ министерскаго разпорядженія, коли пос. Абрагамовичъ поставилъ внесеніе въ соймѣ, щобы правительство само въ уряду вылучило коморы въ катетру домово-клинового податку. Якъ довѣдаемось, министеръ скарбу въ наслѣдство порушения тои справы въ соймѣ, мавъ выдати днія 27 вересня разпорядженіе, щобы незамешканій части домовъ въ уряду вылучити въ катастру.

За колька днівъ має прибути до Львова на засѣдання сойму мин. дръ Дунавскій. Польські посли мають важдати бѣзъ него вясненія въ всѣхъ выще наведеныхъ справахъ. Кромѣ того министеръ буде мусѣївъ пояснити посламъ еще одну цѣкаву справу. Колька десять соймовихъ пословъ подпісали до него петицію въ справѣ нерѣвного вимѣру податку грунтового въ районахъ: тернопольскомъ, львовскомъ и краковскомъ. Дѣло таке: комиція краєва обчислила чистий доходъ катаstralный въ Галичинѣ на 22,706.127 зр., а центральна комиція въ Вѣдні на 25,122.879 зр. По переведеню реекламацій установлено остаточно чистий доходъ на 24,489.271 зр., се еесь о 1,783.144 зр. бѣльше бѣзъ обчислени комиції краєвої. Треба було отже тыхъ 1,783.144 зр. розложити на всѣхъ платячихъ податокъ грунтовый. Центр. комиція за ініціативою галицкихъ членовъ комиції роздѣлила тую суму на три галицкій райони въ той спосібъ, що доходъ катаstralный району

Тернополь	поднесла о	190.565 ар.	—	$2\frac{1}{10}\%$
Краковъ	"	о 487.672	"	$7\frac{9}{10}\%$
Львовъ	"	о 1.104.907	—	$12\frac{5}{10}\%$

таке пузелко, важке въ 5 фунтовъ, стоять
може за одинъ вѣтъ жолѣзничій чѣльного жи-
та; одинъ поставецъ легкого сукна — за три
новы напои воины; одинъ мандель гарныхъ
меблѣвъ — за нашъ цѣлый лѣсъ. Але передъ
другимъ склономъ добувають въ другій дары
зараду: велики присылки съ книгами. Тѣ
книжки ровкаютъ о новыхъ здобуткахъ на-
уки, о всѣмъ, що найбѣльшѣ въ наїлѣашій
люде цѣлого свѣта мыслить и робитъ для
добра людкости; праєвшій газеты оповѣда-
ють о всѣхъ обѣвахъ житя народовъ Европы
и Америки, о бою, який веде безперестанно
сила физична съ правомъ, поступъ съ реак-
цію, праця съ кашталомъ, воля съ неволею,
просвѣта съ темнотою. Живий, здоровый умъ
може почерпнути щедро въ тои застѣгды си-
жон, иѣколи невысыкаючои криницѣ; мысли
выяснюються, серця крѣплятся, домашній за-
ступники такихъ самыхъ ідей набирають но-
вой силы до дальнішої працѣ. Такъ якъ сонце
бѣтъ въходу принесло намъ весну, разбудило
жизнь въ природѣ, такъ захѣдна цивилизація
безперестанно шле до наѣтъ свѣтло своеї науки,
тепло своихъ ідей и будить и поднимать жи-
телье изъ лухоможъ сиѣтѣ.

тъе въ духомъ съвѣтъ...
Такимъ вступомъ разочинавшіе небеличес-
сатирическое опоѣданье, иже написанъ В. Навроцкій р. 1875 подъ заг. „Visum repertum“ (Нова книга для тыхъ дѣтей, що си не будуть
читати". *Правда* рочникъ VIII р. 1875 стор.
480—490) по случаю той разнравы, яку вы-
звашъ пое. Стан. Палиновскій въ соймѣ надъ
„Проеѣтю“ и си книжечками. Сей що писо-
ваніе неопредѣленный уступъ въ працѣ В. Навроцкого
показує наглядно, икъ быстрымъ наглядомъ
двинулось его зорко око на окружьюче житѣ,
иъ върхично и быстроуно умѣть бить подхо-

Песніціа підписано кілька десять послами сімома землями, щоби 1,783,144 зл. розподілити рівномірно на всі три райони. Не входить в питання, о скілько тое жданіє оправдане, замітимо лише, що тую справу піднесено по земельному польськимъ радамъ державної і сім'ї, а то діялого, якій отримавши "Gazeta Narodowa", бо віднесене той справи в земельну відповідь від Відня могло розбити "коло", а во Львові могло до високого стопніа гогонії stosunki шієдзь пошлами". Зъ того открыти "Gaz. Narodow-on" видно, що тут ведеться діалог борга о нетайни тайни "подвійної крейдки".

Іосифъ Юрій Штросмаеръ

епископъ въ Диконѣ, знаменитий патріотъ хорватський, доживъ щасливій житію: то, для 1 жовтня с. р. отбулося въ Диконѣ торжественне освяченіе нового храму катедрального, великоїшої будови въ стилі романському, — храму, винесеного его довголітніми заходами і его великошоїми жертвами. Еп. Штросмаеръ жертвувавъ на початку будови того храму, 400,000 зл., а на докінчаніе і украсленіе другихъ 400,000 зл.

Імя Штросмаера відвестне не лише Хорватії, для котрихъ більше посвятає ціле своє житіе, котрий "никъ тое сонце боже, озарюють, отсплюють і до життя роззвѣту доводивъ свої народъ", — імя его відвестне въ цѣломъ славянському свѣті. Славянство може передъ Европою славитися Штросмаеромъ. Єму нема рідного. Наші Чехи признають, що не мають нікого, кого могли б порівнати съ Штросмаеромъ, і справедливо сказала одна ческа часопись, що оскорблена Штросмаера, коли бъ єго щедрість для свого народу названо книжкою або королівскою, ніжъ єго щедрість єсть безпрімѣрна, штросмаеровска!

Штросмаеръ уродився 1815 р. въ Осеку въ Славонії. Епіскопомъ вістравъ въ 1849 р. Отъ того часу починаються его патріотичній дѣла і жертви. Въ Диконѣ заложивъ учительську школу, дарувавши її школу грунтъ, збудувавши дімъ і давши 11,000 зл. на удержаніе учителя і катихита. Такъ само оснувань въ Диконѣ головну школу. Дальше жертвувавъ 40,000 зл. на школу дівочу. Богомольції семінарії дарувавъ 6,000 зл., бібліотець 5,000 зл. Оттакъ жертвувавъ на заłożеніе мужескої семінарії учительської 70,000 зл. На основань семінарії для богомольції боснійськихъ жертвувавъ 40,000 зл., а на виховань молодихъ Болгарівъ въ Загребѣ 9,000 зл. Дальше жертвувавъ товариству св. Іероніма 20,000 зл.; фондомъ дієцезіальному 10,000 зл.; на фондъ для хорихъ сяяцниківъ

дієцезії 10,000 зл.; на получше пласти со-трудниківъ духовнихъ 5,000 зл. Дуже щедро обдарувавъ Штросмаеръ югославській Академії наукъ і штукъ, жертвувавши 78,200 зл. грбши, закупивши для неї образівъ за 100,000 зл., бібліотеку Кукулевську за 5,000 зл., збрінникъ листівъ за 1,000 зл., египетській збрінникъ за 1,000 зл., образівъ по кардиналу Гавлічу за 5,600 зл. Дальше пожертвувавъ матици дімінській 1,000 зл., матици словенській 1,000 зл., матици словацькій 1,000 зл., сербському учченому дружеству 100 дукатівъ, ческому музею 1,000 зл. Підданымъ своїхъ добрь епіскопікіхъ подарувавъ до 90,000 зл. Въ Країні і Словенії нема середньої школы, котрої єдинихъ учениківъ не обдарувавши Штросмаеръ тисячою зл.; такъ само читальни, товариства деставали її дімінігу більше епіскопа-патріота. Інъ даває стипендії убогимъ студентамъ, докторандамъ і артистамъ. Інъ своимъ коштомъ видає або спомагає письмів видали книжкъ і журналистику.

Се головніший дѣлъ патріота - епіскопа Штросмаера. Щасливий народъ хорватський, маючи такого патріота, щасливе духовенство хорватске, маюче такого владыку...

Соймъ краевый.

Чотирнадцяте засѣданье, дня 28 вересня.

(Конецъ.)

Пос. дръ Піллатъ предложилъ справозда-ніе комісії адміністраційної въ справѣ ката-турину войска і петиції о пожички на будову касарнъ. Минувшого року соймъ у-хваливъ призначити 60,000 зл. що року черезъ три лѣта на удѣлювань безі процентовъ пожи-чокъ зворотныхъ въ протягу найдальше 12 лѣтъ на будову стадіумъ або тимчасовъ касарнъ для помѣщенія войска. Пожички ті мають бути удѣлювани въ першій лінії громадамъ, котрі мають постійній залоги войсковій, а въ дальшій лінії особамъ приватнимъ. Будинки ужитія на касарнѣ увільняються на завісі більше додатковъ краевихъ. Сего року соймъ ухваливъ після внесенія комісії адміністраційної підвидошити на рр. 1883 і 1884 ухвалену минувшого року квоту безі процентовъ пожичокъ на будову касарнъ въ 60,000 зл. — на 120,000 зл. рѣчно. Видѣлови краевому передавъ соймъ до залагодженя просбъ о такій пожички єсть: Львова, Перемышля, Бродівъ, Тернополя, Снятинъ і Теребовлѣ.

Подъ конецъ засѣданія соймъ принялъ про-ектъ уставы будівничої для мѣста Львова. Про-ектъ уставы будівничої, ухвалений 1876 р. не одержавъ бувъ цѣсарської санкції.

Пятнадцяте засѣданье, дня 30 вересня.

Петиції вилучено доси 489. Зъ новихъ цѣ-кавійшій: Видѣль пов. въ Богородчанахъ о при-мусову асекурацію загородъ селянськихъ. — О. Левъ Вітошинській о утвореніе бюро асекура-

ціального для будинківъ публичнихъ. — Громады Красне і Мокріни о запомогу погорѣльцямъ. — Видѣль пов. въ Підгайцяхъ о піднесенії пласти учительствъ. — Видѣль пов. въ Заліщикахъ і учителъ пов. тернопольського о реформу школъ народнихъ. — Громады: Слободка горішна, Низ-полози, Лазарівка, Ковалівка, Бровари, Олеша, Залісье, Трибухівці, Золотий Потокъ, Вербатинъ, Звенигородъ, Коростець і др. въ справѣ житія вимѣру податку грунтового. — Видѣль пов. въ Рудкахъ о видачі кожному плащичому податкову грунтovий аркуша поспѣхомъ і о продовженіе речини до вишенія рекорбії противъ вимѣру податку грунтового і въ справѣ новихъ нормъ експлуатаційнихъ. — Одній господарь противъ банку рустикального. — Комітетъ заявлюючися сплики для регуляції рѣки "Гнилої Лини" о суб-венцію. — Мѣсто Броды о красній поруку на по-жичку 200,000 зл. — Гром. Озѣрина о запомогу або пожичку. — Комітетъ інтернату для учениківъ семінарії учительської о запомогу. — Товариство "Академіонг Братство" (Дружний Ли-хтаръ) о запомогу. — Объїздъ мѣста Львова въ справѣ землі дирекції львівського театру поль-ского.

Пос. Хшановській реферувань въ імені комісії бюджетової замкненіе рахунківъ фонду відмінізаційнихъ за р. 1881.

Дальше ухвалено на внесеніе комісії адміністраційної, що посада примара для отдалу хірургичного въ львівському шпиталю була об-саджена.

Оттакъ ухвалено безъ дебатівъ 20 концесій на поборъ мита. Мѣжъ іншими удѣлено концесії: радъ позѣвітъ въ Сяноку на дорогу пов. зъ Риманова до Галеви; дворови і громади въ Берез-дівичахъ, пов. бобріцкого, бѣгъ моста на рѣцѣ Вишневець; радъ пов. въ Теребовлї на дорогу зъ Теребовлї до Буданова; гром. і дворови въ Зар-ваниці, пов. підгайцкого, бѣгъ мосту на Стриї; дворови въ Тершаковѣ, пов. рудецкого, бѣгъ мосту на Днѣстрѣ; дворови і громади въ Мостахъ, пов. рудецкого, бѣгъ моста на Днѣстрѣ; дворови і громади въ Вишрандії, пов. бобріцкого, бѣгъ моста на рѣцѣ Гайдонці; дворами въ Заболотовї і І-линціахъ, пов. снятинського, на перевозъ черезъ Прутъ.

Пос. Меруновичъ поставивъ внесеніе съ возваньемъ правительства о бльшу контролю надъ дробною продажею соли.

Шіснадцяте засѣданье, дня 2 жовтня.

Отчитано списъ петицій; цѣкавійшій зъ нихъ: Громада Монастирська о 4-класову школу. Погорѣльці громадъ Фольварки і Забоч о запомогу. — Видѣль пов. въ Збаражі въ справѣ житія вимѣру податку грунтового. — Урядники радъ позѣвітъ о засмотреніе ихъ быту.

На внесеніе комісії петиційного ухвалено для погорѣльцівъ громады Ясенево польного 500 зр. запомоги.

Пос. Замойскій мотивувавъ свое внесеніе о надзорѣ надъ лѣсами. Внесеніе тос гласить: "Взывається ц. к. правительство, що: 1) якъ найскорше внесло проектъ новихъ уставовъ лѣсовимъ до радъ державної і до сойму; 2) що стерегло строгого виконування тепер обовязуючою хоче недостаточною уставовъ лѣсовимъ; 3) що черезъ отвѣтне помноженіе силъ технічнихъ ц. к. інспекторату лѣсового уможливити достаточний а необхідимий надзоръ надъ лѣсами въ Галичині.

На усіхъ засѣданіяхъ комісії петиційної вимѣру внесено відмінізаційнихъ земель вимѣру въ 2000 зл. на вартість робіт погорѣльцівъ. Кастанови Пехонієва осмільшою титуломъ зъ р. речини плати; Аделія Чайковській зъ срібомъ зъ р. речини плати; Каролінії Ступницьбл (відомі по риму "Рігудасія домовіого") 100 зл.; комітету ковиному села Орова, інш. дрогобицького, 100 Симеонополії Кудликіві, бушному укателью Кологурі 100 зл.

Громадѣ Канчуга бтмовено на внесеніе Круковицького пожички 300 зл. на речину водотягу. Комісія внесла була, що суму удѣлить.

Подъ конецъ отчитано внесеніе по Епіскопському о гіпотечній уваженнії комітету відмінізаційнихъ на вимѣру оцінки, високо опріцтованихъ на вимѣру

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ

Австрійско-Угорська Монархія.

(Розрухи антижидівські въ Царствії Угорщини.) Для 28 вересня повстало проти жидівъ въ мѣстѣ Прешвбург. Ізъ с. въ четвер 7 годинъ вечери въ місті виникло въспілкання. Істочникъ! Елієн Оноді! Въ хідній вимѣру до нихъ сотки людей, а небаючи ціїхъ вимѣру, склонії напротивъ уряду комітетського. Попри, що не могла собѣ дати ради, прогнала євреївъ зъ одного мѣсця, они поїхали въ друге. Битіе окопъ на великій склонъ розчищалось на улици капуцинській. Въ кождомъ хідній

склою волею; більше мавъ толькъ стругати природній забагати, по польски рореду, по польски Трієве, управлінію, намѣсть розумомъ — стикомъ єго раси. Якісь невычайна силокъ тихъ функцій мусивъ ѹть перелікъ слабкітъ; слабкість хронична перелікъ але на случай, коли більше справдѣ відомо, що знає, чи толькъ не морально: що вимѣру, котрому треба добре дотримати бѣгъ звісної смерті фізиції. Єго організмъ виглядає здорово і здійснений до житія чину; ви бачите, якъ більше мавъ суховії, по кій сустави. Але пригланяємо єго руки! Ізъ єго сильно закривъ руками! Попри, що його сили бѣгуть вимѣру, єго сили, що вимѣру, сильніше одніємъ окомтъ на єго лицѣ, отвѣтно якъ пилка бѣгть постель. "Га, га, га!" вимѣру мостенесть соймовий! Га, га, га! Се вимѣру

природній забагати, по польски рореду, по польски Трієве, управлінію, намѣсть розумомъ — стикомъ єго раси. Якісь невычайна силокъ тихъ функцій мусивъ ѹть перелікъ слабкітъ; слабкість хронична перелікъ але на случай, коли більше справдѣ відомо, що знає, чи толькъ не морально: що вимѣру, котрому треба добре дотримати бѣгъ звісної смерті фізиції. Єго організмъ виглядає здорово і здійснений до житія чину; ви бачите, якъ більше мавъ суховії, по кій сустави. Але пригланяємо єго руки! Ізъ єго сильно закривъ руками! Попри, що його сили бѣгуть вимѣру, єго сили, що вимѣру, сильніше одніємъ окомтъ на єго лицѣ, отвѣтно якъ пилка бѣгть постель. "Га, га, га!" вимѣру мостенесть соймовий! Га, га, га! Се вимѣру

природній забагати, по польски рореду, по польски Трієве, управлінію, намѣсть розумомъ — стикомъ єго раси. Якісь невычайна силокъ тихъ функцій мусивъ ѹть перелікъ слабкітъ; слабкість хронична перелікъ але на случай, коли більше справдѣ відомо, що знає, чи толькъ не морально: що вимѣру, котрому треба добре дотримати бѣгъ звісної смерті фізиції. Єго організмъ виглядає здорово і здійснений до житія чину; ви бачите, якъ більше мавъ суховії, по кій сустави. Але пригланяємо єго руки! Ізъ єго сильно закривъ руками! Попри, що його сили бѣгуть вимѣру, єго сили, що вимѣру, сильніше одніємъ окомтъ на єго лицѣ, отвѣтно якъ пилка бѣгть постель. "Га, га, га!" вимѣру

мостенесть соймовий! Га, га, га! Се вимѣру

природній забагати, по польски рореду, по польски Трієве, управлінію, намѣсть розумомъ — стикомъ єго раси. Якісь невычайна силокъ тихъ функцій мусивъ ѹть перелікъ слабкітъ; слабкість хронична перелікъ але на случай, коли більше справдѣ відомо, що знає, чи толькъ не морально: що вимѣру, котрому треба добре дотримати бѣгъ звісної смерті фізиції. Єго організмъ виглядає здорово і здійснений до житія чину; ви бачите, якъ більше мавъ суховії, по кій сустави. Але пригланяємо єго руки! Ізъ єго сильно закривъ руками! Попри, що його сили бѣгуть вимѣру, єго сили, що вимѣру, сильніше одніємъ окомтъ на єго лицѣ, отвѣтно якъ пилка бѣгть постель. "Га, га, га!" вимѣру

мостенесть соймовий! Га, га, га! Се вимѣру

природній забагати, по польски рореду, по польски Трієве, управлінію, намѣсть розумомъ — стикомъ єго раси. Якісь невычайна силокъ тихъ функцій мусивъ ѹть перелікъ слабкітъ; слабкість хронична перелікъ але на случай, коли більше справдѣ відомо, що знає, чи толькъ не морально: що вимѣру, котрому треба добре дотримати бѣгъ з

дома бкия повыбивано на дребезги; коли на ули- це не стало камня, то товни кидали кавалками деревя в муре. Вже народъ дѣло до синагоги, коли затрублено въ касаринъ на алтарь. Высту- пило въ здѣ и оно багнетами отогнало народъ отъ синагоги. Войско замкнуло входы до жідѣв- ской дѣльницѣ, мимо того однакъ не обѣшлось безъ дальнѣго вышибанія бокса. Староста мѣскій въ асистенціи поліції и войска арештывали около 50 людей, но большою части роботниками; арестованыхъ мусѣли поліціянты ескортувати съ обна- женными шаблами. Товни народу спиралися и вой- ску, чѣмъръ звѣжами поломали багнеты и ки- нено подъ ноги. Многимъ шинкарямъ не лишь вытесчено бкия, але и разбито посуду въ шин- карахъ; гдеякіи шинки зовсѣмъ забурено,— въ загалѣ наѣбрѣше народъ обходився съ шинками и шин- карахъ.

Другого дня магистратъ Прешбурга выданъ Ѳозу до жителѣвъ, иззывающи ихъ до спокою. Вѣбко сконченновано у воѣхъ касаринахъ, а патруль войсковой наѣть середъ бѣлого дня ходили по мѣстѣ. Ярмарокъ, який майя отбутися въ по- недѣлокъ сего тѣжды, магистратъ откликался. Магистратъ телеграфично запідомавъ министерство о разрухахъ. Министръ Тиссъ надѣланъ заразъ отновѣдъ до бургмистра Прешбурга, въ котрой чинитъ его лично отвѣчальнимъ за приду- шеніе разрухъ и поручаетъ ему ужти до помочи войска. Для 29 вересня вечеромъ падаю дуже великая дощь, народъ отже не мѣгъ зборатися въ такої великой масѣ, якъ попередной ночи. Мимо того однакожъ въ сеніи почти не обѣшлось безъ експедиціи; о колько зѣбто, товни звишили пару жідѣвскихъ склеповъ. Вечеромъ було скон- центровано войско 1800 людей, а патруль чи- саны по 50 человѣкъ. Патруль кружили туда, где зборалися наибѣльшіе громады народу. Коли патруль надходили, народъ виглавъ ихъ крикама "Еїєп Шішор! Еїєп Семоні!" Межи товнами мало бути досить студентовъ; та мали додавати духа експедиціямъ, студенты мали кричати, щоби обнішати синагогу. Мѣжъ експедиціямъ мали бути и недорости, котрой дуже занято металася замѣнѣньемъ у шибъ. Якако женинца була перебалася по мужескимъ, щоби могла тымъ свобод- наѣйтъ брати участь въ разрухахъ.

Оть понедѣлка запанувань вже спокой въ мѣстѣ. Мин. Тиссъ высланъ тамъ яко правитель- ственного комиссара, Екельфальсію, шефа депар- таменту поліційного въ Пештѣ, и раскринтомъ даю наказъ радѣ мѣскій, щоби старалася на сколько буде въ силѣ попирати его усилія, именно же, переводити въ дѣло его розпорядженія.

Комісаръ правительственный Екельфальсію, пребувши до Прешбурга, заразъ розпочавъ слѣ- ство противъ жідѣвськихъ моторѣвъ разру- хъ антижідѣвскихъ. Для 1 жовтня въ недѣлю бѣлізни домашній ревизіи, въ наслѣдство котрьхъ арештовано много особъ, котрой безиссередно не брали участу въ разрухахъ. Того жи для войсковой патруль арештовано такожъ многихъ фабричныхъ роботниковъ за підбюючими. Въ понедѣлекъ для 2 жовтня мала розпочатися оцінка школъ, що вони під часъ разрухъ.

